

SZABADALMI KÖZLÖNY

A MAGYAR SZABADALMI BÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

KÖZLEMÉNYEK AZ IPARI TULAJDONJOG (SZABADALOM, VÉDJEGY, MUSTRA STB.) ÉS A SZERZŐI JOG KÖRÉBŐL

BULLETIN DES BREVETS

JOURNAL OFFICIEL DE LA COUR HONGROISE DES BREVETS, RAPPORTS SUR LE DROIT DE PROPRIÉTÉ INDUSTRIELLE
(BREVETS, MARQUES DE FABRIQUE, MODELES ETC.) ET SUR LE DROIT D'AUTEUR

A Szabadalmi Közlöny minden hó 1-én és 15-én, ünnepnap esetén az azt követő hétköznapon jelenik meg. — Címváltozások a közlöny szerkesztőségének kell bejelenteni. — A Magyar Szabadalmi Bíróság postacíme: Budapest 5. Postafiók 123.

Le „Szabadalmi Közlöny” paraît le 1-er et le 15 de chaque mois, en cas de jour de fête le jour ouvrable prochain. — Prière de notifier le changement d'adresse à la Rédaction du Bulletin. — Adresse postale de la Cour Hongroise des Brevets Budapest 5. Case postale 123.

A Magyar Szabadalmi Bíróság székhelye: Budapest, V., Akadémia-utca 12. (Telefon: 121-436, 121-516 és 121-818)
Siège de la Cour hongroise des Brevets: Budapest V., Akadémia-utca 12. (Téléphone No. 121-436, 121-516, et 121-818.)

Előfizetési ár félévre 35.— forint, a „Központi Védjegyerősítő”-vel együtt félévre 50.— forint.
Egyes szám ára 3.50 forint. — A Központi Védjegyerősítő számonkint 4.50 forint.

TARTALOM: A Szabadalmi Bíróság segédhivatali személyzetének fizetési osztályokba sorolása a 15600/1947. Korm. számú rendelet alapján. — Dr. Hargitay Gyula: Az illetékekről. — Fenyő Henrik: Hozzászólás az u. n. érvényesítési szabadalmak kérdéséhez. — Az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió alapota 1948. évi január hó 1. napján. — Találmányi bejelentések közzététele. — Megadott szabadalmak. — Szabadalmi leírások közzététele. — Visszavont találmányi bejelentések. — Helyesbítés. — Közlemény. — Sajtókiállítás. — Szabadalom gyakorlatbavételére vonatkozó hirdetés. —

SOMMAIRE: Classement du personnel du bureau auxiliaire de la Cour Hongroise des Brevets en catégories de traitement, en vertu du décret du Gouvernement No. 15.600/1947. — Des droits de timbre. (Par Dr. G. Hargitay.) — Remarques au problème des brevets dits brevets de validation. (Par H. Fenyő.) — Etat de l'Union Internationale pour la protection de la Propriété Industrielle au 1er janvier 1948. — Publication des demandes de brevet. — Brevets délivrés. — Publications des brevets imprimés. — Demandes de brevet retirées. — Errata. — Avis. — Annonces concernant l'exploitation des brevets.

A Szabadalmi Bíróság segédhivatali személyzetének fizetési osztályokba sorolása a 15600/1947. Korm. számú rendelet alapján.

Classement du personnel du bureau auxiliaire de la Cour Hongroise des Brevets en catégories de traitement, en vertu du décret du Gouvernement No. 15.600/1947.

A Magyar Iparügyi Miniszter 1948 február 9-én kelt 741/1948., ill. a 742/1948. eln. számú rendeletével a 15.600/1947. Korm. számú rendelet 1-4. §-aiban foglalt rendelkezések figyelembevételével és a 24. §-ban foglaltak alapján

Hományi Kálmán s. h. igazgatót a VII. fizetési osztály 2. fokozatába s. h. főigazgatóként,

Kovács Frigyesné és

Ungár Arturné irodafőtiszteket a VIII. fizetési osztály 1. fokozatába irodaigazgatókként,

Bánkuti Lajos irodaigazgatót a VIII. fizetési osztály 2. fokozatába irodaigazgatóként,

Hetényi József irodafőtisztet a IX. fizetési osztály 1. fokozatába irodafőtisztként,

Debreczeni Sándor és

Kása Sándor II. o. irodatiszteket a X. fizetési osztály 2. fokozatába I. o. irodatiszteként,

Nacs István és

Dani Csipak Béla II. o. irodatiszteket a XI. fizetési osztály 1. fokozatába II. o. irodatiszteként,

Stanczel Tivadar I. o. irodasegéd-tisztet a XI. fizetési osztály 1. fokozatába II. o. irodatisztként,

Szedlák Rudolf II. o. irodatisztet a XI. fizetési osztály 2. fokozatába II. o. irodatisztként,

Pusztaszeri Erzsébet I. o. irodasegéd-tisztet a XI. fizetési osztály 2. fokozatába II. o. irodatisztként,

Szilágyi Sándor altisztet a X. fizetési osztály 1. fokozatába altisztként,

Bakonyi János és

Nagy János altiszteket a XI. fizetési osztály 1. fokozatába altisztekként,

Bánfalvi Károly altisztet a XII. fizetési osztály 2. fokozatába altisztként,

Nagypál József altisztet a XIII. fizetési osztály 1. fokozatába altisztként,

Kalocsa Jenő és

Csécsei András altiszteket a XIII. fizetési osztály 2. fokozatába altisztekként sorolta be.

Az illetékekről.

Dr. Hargitay Gyula

Des droits de timbre.

Par Dr. G. Hargitay.

Az illetékeket a Magyar Közlöny 1947. évi július hó 29-iki számában megjelent 9100/1947. Korm. sz. (alábbiakban K.) rendelet szabályozza.

E rendelet 402. §-ának szövegét, amely a szabadalmi bíróság előtti eljárásokra tartalmaz külön rendelkezéseket, a 14600/1947. Korm. sz. rendelet 1. §-a állapította meg.

A végrehajtási utasításokat pedig a 175600/1947. XI. a. P. M. sz. rendelet tartalmazza.

A R. rendszer tekintetében fenntartja a régi besorolást; nevezetesen okirati, törvénykezési, közigazgatási és községi illetékeket különböztet meg.

A Szabadalmi Bíróságot az okirati, de különösen a törvénykezési és kisebb mértékben a közigazgatási illetékek érdeklik.

A R. az illetékek mértékét vagy a tárgy értékének bizonyos százalékában (százalékos illeték) vagy az értékhatárok szerint más-más összegben (fokozatos illeték) vagy pedig állandó összegben (általános összegű illeték) állapítja meg. (31. §.)

Százalékos illetekezés alá esik pl. a szabadalom tulajdonjog átruházása vagy a használati és gyakorlatbavételi jognak az engedélyezése. Fokozatos illetékek pl. a beadványokra, beleértve a felelőviteli beadványokat is, a bírói határozatokra lerótt és a per tárgya, értéke, nagysága szerint megállapított törvénykezési belyegilletékek, vagy pl. a díjvisszatulajdosásra irányuló keresetek illetékei, ahol is mindig a visszautalni kelt összeg nagysága szerint kell a belyegilletéket leróni. Állandó összegű illeték pl. a közigazgatási beadvány (kereset) illeteke (6 frt.).

Az illeteket vagy ívenként vagy darabonként (példányonként) kell leróni. Ha a jogszabály ívenként rendel el az illetek leróását, — kifejezetten megmondja azt is, hogy az egyes példányok első, második és a többi ívvel milyen összegű belyegilleték alá esnek, mint pl. a R. 371. és 303. §-ai a beadványi és a felelőviteli beadványoknál külön állapítja meg az első példány első ívére, és külön a második, harmadik stb. ívére, valamint a második és többi példányok íveire leróvó illetekeket.

Az ívek szerint járó illetek szempontjából bármily nagyságú papírlapot (papírdarabot) önálló ívnek kell tekinteni, meg akkor is, ha azt más papírlappal (papírdarabbal) egybefűzik, kapcsolják vagy ragasztják.

Ebben a tekintetben egyetlen kivétel a szabadalmi bejelentésekhez csatolt leírás, amelynek az eddigi gyakorlatnak megfelelően, — negy oldalra írt — tenyepapír ismert nyomtatéchnikai okokból az illetekezés tekintetében a jövőben is egy ívnek fog számíttatni.

A szabadalom tulajdonjogának átruházása továbbra is 3%, (R. 108. §.) ellenben a használati és gyakorlatbavételi jog (licencia) engedélyezése 1% illeték alá esik. (R. 202. §.)

Egyéb jogügyletet tartalmazó okirat, ha a benne foglalt tárgy értéke megbecsülhető, — illetéke 2%, más esetben pedig az okirat az u. n. „állandó összegű általános tételű okirati illeték” alá esik, amelynek összege 6 frt. (R. 159. §.)

Meg kell itt jegyezni azt, hogy a szabadalom tulajdon jogi átruházásánál a szabályszerűen lerótt 3%-os, vagy a használati és gyakorlatba vételi jog 1%-os okirati illetéken kívül egyéb illeteket leróni nem kell, tehát ezekben az esetekben az állandó összegű általános tételű okirati illeteket (6 frt.) abban az esetben sem kell leróni, ha a százalékos illeték nem érné el az állandó összegű általános tételű okirati illetek összegét.

A szabályszerűen illetekezett eredeti okiratra, ha azt pl. a tárgyaláson a jegyzőkönyvhöz csatolják vagy az iratokhoz bemutatják — hacsak a R. egyes esetekben másként nem rendelkezik — külön mellékleti illeteket leróni nem kell. Ilyen különrendelkezés van pl. az írásbeli szakértői véleményre, amely az előírt (169. §.) okirati illeteken kívül mellékleti illetek alá is esik. (383. §.)

Előzetes tanácskozásainkon kiejtett kívánságaink honorálása volt a R.-et készítő pénzügyi főhatóság részéről a R. 402. §-nak I. bekezdésében foglalt az a rendelkezés, hogy az engedélyezési eljárás folyamán (ideértve mind az I., mind a II. fokban a felszólalási eljárást is) a R.-nek nem a peres eljárásban megállapított igen magas illeték tételei (371. §. (1) bek. 1. a pont), hanem az egyéb bírói eljárásra ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint megállapított lényegesen alacsonyabb illetektételek nyerne alkalmazást. Ugy, hogy pl. az engedélyezési eljárás folyamán a felek felfolyamodásainak belyegilletéke az első példány első ívére — a perbeli 60 frt.-os illeték helyett 15 frt. lesz.

A 9100/1947. Korm. sz. rendelet 402. §-a eredetileg 15 ezer forintban állapította meg a szabadalom és védjegy pertárgya értékét. Ezt a nyilvánvalóan igen magasan megállapított értéket sikerült a 14600/1947. Korm. sz. rendeletben a szabadalmaknál tizezer-, illetve a védjegyügyekben ötezer forintra leszállíttatni.

Ugyanezen utóbbi rendelet (4. bekezdése szerint) az engedélyezési eljárásban a beadványhoz csatolt mellékletek közül legfeljebb a legmagasabb összegű illeték alá eső három melléklet illetekköteles.

Ugyancsak ez az utóbbi rendelet (6) bekezdésében foglalt szabályozás értelmében a felszólalás közzétételét indokoló szempontok teljes elismerésére látkat abban, hogy a felszólalásnak illetékmentessége az eddigi törvényes gyakorlatnak megfelelően — első fokon teljes mértékben biztosított; azzal a kifejezett szabályozással pedig, hogy „a bejelentési osztály kiadványai illetékmentesek”, — a bejelentő ezután is a szabadalmi okiratot minden további illeték nélkül megkapja.

A R. szabatos rendszabályt ad a külföldön kiállított okiratok területi hatálya tekintetében, továbbá az illeték leróvasáinak ideje, módja és természetesen mértéke (összegszerűsége) irányában.

Ide vonatkozólag meg kell jegyezni azt, hogy a belyegilletéket a beadvány összes példányai után a bíróságnál maradó (első) példányon kell leróni. Tehát, míg a bejelentéseknél az eddigi gyakorlatnak megfelelően a leírásokra leróvó melléklet belyegilletékek magokra a leírásokra ragaszthatók fel a jövőben is, mert a leírás melléklet példány a bíróságnál marad, addig más beadványoknál (pl. kereset, felfolyamodás vagy fellebbezés stb.) az összes belyegilletékek — beleértve a tezeret és az összes melléklet belyegeket is — a bíróságnál maradó (első) példányra lesznek felragasztandók.

A bírósági iroda, illetve az a bírósági tisztviselő, aki a beadványt átveszi, köteles a bíróságnál maradó példányon a beadvány példányainak, íveinek, felzeteinek és mellékleteinek számát feljegyezni.

A jegyzőkönyvvezető köteles a határozati illetek leróvasára a leragasztott belyegeket mellett feltüntetni azt, hogy azokat ki szolgáltatta be.

A lerótt belyegilletékek felülbélyegzésénél (a hivatali pecsét ráütésénél) a felülbélyegzést teljesítő személy köteles vizsgálni, hogy a felülbélyegzendő belyegek megfelelnek-e a jogszabályban előírt illetek összegének és a felülbélyegzést, ha a fél kívánja, köteles a feljelentésében teljesíteni.

A bíróság illetekköteles iratokat addig nem állíthat ki, amíg az illetek leróvasára kötelezett a szabályszerű belyeget be nem szolgáltatta. A bírósági személy, aki az illetekköteles iratot illetek leróvasa nélkül állította ki, — az illetekért kezességgel tartozik.

Az iratot illeteknélkülinek kell tekinteni, ha a belyeget a leróvasára megszabott idő után ragasztották fel.

A R. (84. §) szerint a rendelet alkalmazása szempontjából szegénynek kell tekinteni azt, aki a fennálló jogszabályoknak megfelelő, hat hónapnál nem régebb hatósági bizonyítvánnyal igazolja azt, hogy nincs több jövedelme, mint a lakóhelyen szokásos közönséges napszám, vagy, hogy közsegélyben részesül.

A R. szerint (366. §) a polgári peres eljárásban szabályozott u. n. peres eljárásban illetekmentesség illeti meg azt, aki a Pp. 112. §-a alapján szegénységijogban részesült.

A R. tehát nem különböztet a Pp. 112. §. 1. és 2. bekezdése között és ezzel azt az eddigi törvényes rendelkezés alapuló gyakorlatot, mely szerint illetekmentesség csakis a Pp. 112. §-ának 1. bekezdése alapján volt adható, alapjában megváltoztatja és pedig akként, hogy az eset körülményeinek mérlegelésével részleges (25, 50, 75%-os) illetekmentesség lesz engedélyezhető olyan esetben is, amikor a fél u. n. vagyontalansági bizonyítványt tud csupán bemutatni.

Ez az a részleges illetekmentesség — és ezt különös nyomatékkal kell kiemelni — azonban csakis a peres eljárásban nyerhet alkalmazást.

Ellenben az engedélyezési eljárásban — mindig beleértve a felszólalási részt is — ennek a részleges illetekmentességnek helye nem lesz, mert a 402. §. (1) bek.-ben foglalt szabály szerint az engedélyezési eljárásban a R.-nek nem a polgári perrendtartással szabályozott (peres) eljárásokra — hanem az egyéb bírói eljárásra irányadó szabályait kell alkalmazni. A R.-nek az egyéb bírói eljárásra előírt rendelkezései szerint pedig csakis a R. 84. §-ában előírt szegénységi bizonyítvány alapján adható meg — egyéb feltételek fennforgása mellett — a teljes illetekmentesség.

E szerint az engedélyezési eljárásban teljes mértékben az eddigi gyakorlat fog érvényre jutni a jövőben is, nevezetesen az u. n. vagyontalansági bizonyítvány alapján (Pp. 112. §. 2. bek.) illetekmentesség ezután sem lesz engedélyezhető.

Ezzel kapcsolatban különös nyomatékkal kell fi-

szelmeztetni arra, hogy a szegényjogon alapuló illetékmentesség az engedélyezési eljárásban a szegénységi bizonyítványnak a bírósághoz való bemutatásakor kezdődik. Ennélfogva a bejelentőnek a — szegénységi bizonyítványát magához a bejelentéshez, illetve az első beadványhoz okvetlenül csatolni kell, illetve szegénységi bizonyítvány hiányában a bejelentést vagy beadványát és annak mellékleteit bélyegilletékekkel feltétlenül el kell látnia, különben a beadványt megsejtetik.

A szegénységi jogon alapuló illetékmentesség a peres eljárásban azonban e jog megadása iránt a bírósághoz intézett kérelem előterjesztésekor kezdődik.

A szegénységi bizonyítvány csak abban az eljárásban érvényes amelyben felhasználták és az a félnek vissza nem adható.

Pertársaság esetén egyik félnek szegényjogon való illetékmentessége a többi társ egyetemleges illetéklerovási kötelezettségén nem változtat.

A szegényjogon illetékmentességben részesített fél beadványain köteles feltüntetni, hogy „Szegényjogon bélyegmentes” és ha részleges ez a bélyegmentesség azt, hogy „Részleges szegényjogon 25. 50 vagy 75%-ban illetékmentes”.

Ha a szegényjogot jogerősen megtagadják vagy megvonják, a fél köteles a le nem rótt illetéket utólag leróni. Ilyen esetben a felet öt napos határidő mellett kell az illetéknek utólagos lerovására felhívni.

Az illetékmentességben részesített felet, valamint perbeli ellenfelét illetékfeljegyzési jog illeti meg. Ha illetékfeljegyzésnek van helye a le nem rótt illetékeket jegyzékbe kell foglalni, és azt két példányban az eljárás befejezéséig pontosan kell vezetni. Ha a félnek nincsen képviselője a bírósági iroda, ha képviselője van, akkor a képviselő köteles ezt a jegyzéket vezetni.

A bíróság, illetve a bírósági iroda köteles vizsgálni azt, hogy a nála benyújtott illeték alá eső iraton az illetéket szabályszerű módon és mértékben lerótták-e, különben hivatalos leletet kell készíteni.

A hivatalos lelet annak készítője kelettel és név aláírással köteles ellátni és a lelet tartalmának valódiságát a kiállító közeg hatóságának (elnökének) hivatalosan igazolnia kell.

A leletező a hivatalos lelet készítésekor a megletezett iraton a leletben megrögzített illetékhiány összegét, a leletezés helyét, idejét tintával vagy tintaironnal feljegyezni és a feljegyzést aláírni köteles. A hivatalos leletet esetleges mellékleteivel együtt az illeték kiszabására illetékes Adóhivatalnak (Budapesten az Illetékiszabási Hivatalnak) kell megküldeni.

A közigazgatási illetékeknek a Szabadalmi Bíróságnál kevés alkalmazási területe van. Csupán az elnöki elintézés alá eső közigazgatási-, továbbá a szerzőjogi és a minszteri hatáskörben elintézés alá eső mintaügyekben nyer alkalmazást.

A R.-nek egyéb a Szabadalmi Bíróságnál alkalmazásra kerülő részletes rendelkezéseit a Szabadalmi Bíróság kiadásában „Illetékügyi jogszabályok a szabadalmi bíróság előtti eljárásokban” címmel megjelent tájékoztató tartalmazza.

Hozzászólás

az u. n. érvényesítési szabadalmak kérdéséhez.

Fenyő Henrik

Remarques au problème des brevets dits brevets de validation.

Par H. Fenyő.

A Szabadalmi Közlöny 1948. február 3-i számában megjelent értekezéshez az alábbi megjegyzéseket fűzöm.

Dr. Vargha György a békeszerződés 1. cikkének 4. a. pontjából indul ki, mely szerint az 1938. évi november hó 2-án kelt bécsi határozat rendelkezései semmisek. Dr. Vargha szerint tehát a bécsi határozatok alapján hozott minden rendelkezés semmis. Ez helyes is, csak hogy nem vonatkoztatható az u. n. érvényesítési szabadalmakra. Ezek nem a bécsi határozat rendelkezései alapján engedélyeztetettek, hanem az akkori magyar-kormány spontán rendelkezéséből. A bécsi határozat nem kötelezte a magyar kormányt ilyen szabadalmak engedélyezésére. Ha kötelezte volna, akkor most ezek a szabadalmak esetleg semmisseknek volnának.

tekintetők, de nem tekintetők semmisseknek az önként engedélyezett szabadalmak, melyeket bármely csehszlovák, jugoszláv, illetve román szabadalom tulajdonosa megkaphatott, ha megfelelően kérte.

Azok a szabadalmak nemcsak a visszacsatolt területek lakosainak engedélyeztetettek és nemcsak a visszacsatolt területekre érvényes joghatállyal, hanem bárki kaphatott u. n. érvényesítési szabadalmat Magyarországon akkori egész területére szóló hatállyal. Kaptak ilyen szabadalmat az akkor ellenséges államok polgárai is. — Amely szabadalmak után a törvényes díjak megfizettettek, azok ma is érvényben vannak.

A békeszerződés idézett cikke csak Magyarország határainak akkori kiterjesztését tekinti semmisnek, de nem a visszacsatolás utáni összes rendelkezéseket. Például rendelet szabályozta a visszacsatolt területeken az állami anyakönyvvezetést. E rendelet alapján sokezer házasság kötött házasságot a magyar törvények szerint a visszacsatolt területeken felállított magyar anyakönyvvezető előtt. Senki sem mondhatja, hogy ezek a házasságok semmisek és a született gyermekek törvénytelenek. —

A békeszerződés a háborús kormány sok intézkedését semmisíti meg. Például a békeszerződés 25. cikke elrendeli, hogy a bécsi határozatoknak a Szerződés 1. cikkének 4. bekezdésében elrendelt megsejtítése maga után vonja a csehszlovák és magyar állam között kötött pénzügyi, vagy biztosítási egyezmények, úgyszintén az ezekből folyó törvényes következmények megsejtítését. A szabadalmak kérdését ez a cikk sem érinti. —

A békeszerződés 26. cikkének 3. pontja elrendeli, hogy a magyar kormány hatálytalanítani fogja az Egyesült Nemzetek állampolgárainak tulajdonára vonatkozó átruházásokat, amennyiben ezek a tengelykormányok által gyakorolt kényszer hatása alatt jöttek létre. E pont második bekezdése pedig szószerint így szól:

„Csehszlovák állampolgárok esetében ez a bekezdés kiterjed azokra az 1938. évi november hó 2. napja után történt átruházásokra is, amelyek a Magyarországhoz csatolt csehszlovák területen a magyar kormány vagy szervei által gyakorolt erőszak vagy kényszer, avagy megkülönböztető szellemű belföldi törvények alapján kiadott rendelkezések hatása alatt jöttek létre.”

Nem mondható, hogy e szabadalmak erőszak, vagy kényszer alapján jöttek létre.

A békeszerződésnek nincs egyetlen rendelkezése sem, amely e szabadalmak megszüntetését követelné. A békeszerződés csak jóváteendő intézkedések megváltoztatását, okozott károk jóvátételét követeli, de sehol sem érinti az érvényesített szabadalmakat.

A békeszerződés nem követeli az 5930/1939. M. E., a 4030/1941. és a 2810/1942. sz. rendeletek megsejtítését, tehát dr. Vargha György következtetései is tévesek.

Senkisé megkényszerítette a magyar kormányt e szabadalmak létrehozására, sem pedig az évi díjak elfogadására. Ezeket még a békeszerződés életbelépte után is elfogadták.

A békeszerződés 1. cikke, melyből dr. Vargha kiindult, csak a hitleri döntéssel kiterjesztett országhatárokat semmisíti meg és visszaállítja a korábbi határokat. Ebből az következik, hogy azok a szabadalmak (és védjegyek), melyek Magyarország kiterjesztett területére engedélyeztetettek, most már csak Magyarország mai kisebb területére érvényesek, de nem következik belőle az, hogy ezek a szabadalmak teljesen megszüntetendők.

E szabadalmak és védjegyek érvényben tartása senkire sem sérelmes. Ezeknek érvényességi területe nem változik. Vegyük például a csehszlovák szabadalmak alapján engedélyezett magyar szabadalmakat. Ezek a békekötés előtt Csehszlovákiában is és Magyarországon is érvényben voltak mindkét ország területén. Ugyanazon területen érvényesek ma is. Amennyivel csökkent a magyar terület, annyival növekedett a csehszlovák.

És most még röviden rátérek dr. Krasznay Mihály cikkére, amely rámutatott arra, hogy jóhiszeműen szerzett jogok érvényben tartandók. Ezek a jogok nemcsak a szabadalmak megadásával keletkeztek, hanem már az érvénybehelyezési bejelentések benyújtásakor, tehát a ma még elintézetlen bejelentésekre sem mondható ki a semmiség.